

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **B** ДИРЕКТИВА 2008/105/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2008 година

за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84)

Изменена със:

Официален вестник

№ страница дата

► **M1** Директива 2013/39/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 година L 226 1 24.8.2013 г.

ДИРЕКТИВА 2008/105/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2008 година

за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Химическото замърсяване на повърхностните води представлява заплахата за водната среда с такива последици, като остра и хронична токсичност за водните организми, натрупвания в екосистемата, загуба на естествени местообитания и на биологично разнообразие, а също така и опасност за човешкото здраве. Приоритетно следва да се определят причините за замърсяването и да се вземат мерки срещу емисиите при източника им по най-ефективния от икономическа и екологична гледна точка начин.
- (2) В съответствие с член 174, параграф 2, второ изречение от Договора политиката на Общността в областта на околната среда се основава на принципа на предпазните мерки и на принципите на превантивните действия, които следва да се предприемат, на приоритетното отстраняване при източника на замърсяване на околната среда и на това, че „замърсителят плаща“.
- (3) Съгласно член 174, параграф 3 от Договора при изготвяне на политиката си в областта на околната среда Общността взема предвид наличните научни и технически данни, условията на околната среда в различните региони на Общността, както и икономическото и социалното развитие на Общността като цяло и балансираното развитие на регионите ѝ, както и потенциалните предимства и недостатъци на действията или липсата на действия.
- (4) В Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шестата програма за действие на Общността за околната среда ⁽³⁾ се посочва, че околната среда, здравето и качеството на живот са един от ключовите екологични приоритети на тази

⁽¹⁾ ОВ С 97, 28.4.2007 г., стр. 3.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 22 май 2007 г. (ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 90), обща позиция на Съвета от 20 декември 2007 г. (ОВ С 71 Е, 18.3.2008 г., стр. 1) и позиция на Европейския парламент от 17 юни 2008 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Решение на Съвета от 20 октомври 2008 г.

⁽³⁾ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

▼B

програма, като се подчертава по-специално необходимостта от установяване на по-конкретно законодателство в областта на политиката за водите.

- (5) С Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действия на Общността в областта на политиката за водите ⁽¹⁾ се определя стратегия за борба със замърсяването на водите, като се изискват понататъшни конкретни мерки за контрол върху замърсяването и стандарти за качество на околната среда (СКОС). В настоящата директива се определя СКОС в съответствие с разпоредбите и целите на Директива 2000/60/ЕО.
- (6) В съответствие с член 4 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално параграф 1, буква а) от него, държавите-членки следва да прилагат необходимите мерки в съответствие с член 16, параграфи 1 и 8 от същата директива с цел прогресивно намаляване на замърсяването с приоритетни вещества и пълното или поетапното прекратяване на емисии, зауствания и загуби на приоритетни опасни вещества.
- (7) От 2000 г. досега са приети многобройни актове на Общността, които съставляват мерки за контрол на емисиите на отделни приоритетни вещества в съответствие с член 16 от Директива 2000/60/ЕО. Освен това много от мерките за опазване на околната среда попадат в обхвата на друго действащо законодателство на Общността. Ето защо следва да се отдели приоритетно внимание по-скоро на изпълнението и преразглеждането на съществуващите инструменти, отколкото на въвеждането на нови мерки за контрол.
- (8) По отношение на мерките за контрол върху емисиите на приоритетни вещества от точкови и дифузни източници, посочени в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, изглежда икономически по-ефективно и пропорционално за държавите-членки, в допълнение към мерките за прилагане на други действащи законодателни актове на Общността, да включат, когато е необходимо, подходящи мерки за контрол съгласно член 10 от Директива 2000/60/ЕО в програмата от мерки, която следва да се разработи за всеки район на речен басейн в съответствие с член 11 от същата директива.
- (9) Държавите-членки следва да подобрят познанията си и наличните данни за източниците на приоритетни вещества и за начините на замърсяване, за да установят целеви и ефикасни възможности за контрол. Държавите-членки следва, наред с другото, да определят подходяща честота на мониторинга съответно на седиментите и флората и фауната, така че да предоставят достатъчно данни за надежден дългосрочен анализ на тенденциите за тези приоритетни вещества, които имат склонност за натрупване в седиментите и/или във флората и фауната. Резултатите от мониторинга, включително мониторинга на седиментите и флората и фауната, следва, доколкото това се изисква в член 3 от Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. за определяне на списък на приоритетните вещества в областта на политиката за водите ⁽²⁾, да бъдат на разположение, така че да бъдат използвани в бъдещи предложения на Комисията съгласно член 16, параграфи 4 и 8 от Директива 2000/60/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1.

▼B

- (10) В Решение № 2455/2001/ЕО е установен първият списък от 33 вещества или групи вещества, които са с приоритетно значение за действия на общностно равнище. Сред тези приоритетни вещества някои са определени като приоритетни опасни вещества, по отношение на които държавите-членки следва да прилагат необходимите мерки с цел пълно или поетапно прекратяване на емисиите, заустванията и загубите. За естествените вещества или веществата, образувани в резултат на естествени процеси, прекратяването или поетапното намаляване на емисиите, заустванията и изпусканията от всички възможни източници е невъзможно. Някои вещества бяха подложени на преглед и следва да бъдат класифицирани. Комисията следва да продължи прегледа на списъка с приоритетни вещества, като поддържа веществата според приоритетната нужда от действия спрямо тях, въз основа на съгласувани критерии, които посочват опасността за или посредством водната среда, в съответствие с графика, предвиден в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, и да представи подходящите предложения, както е уместно.
- (11) В интерес на Общността и с цел по-ефективно регулиране на защитата на повърхностните води е уместно да се определят СКОС за замърсителите, класифицирани като приоритетни вещества на общностно равнище, и да се остави на държавите-членки възможността да определят, когато е необходимо, правила на национално равнище за останалите замърсители, подчинени на прилагането на съответните общностни правила. Въпреки това осем замърсители, които попадат в обхвата на Директива 86/280/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 г. относно граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I от приложението към Директива 76/464/ЕИО ⁽¹⁾ и които съставляват част от групата вещества, за които държавите-членки следва да прилагат мерки с цел постигане на добро химично състояние до 2015 г. съгласно членове 2 и 4 от Директива 2000/60/ЕО, не бяха включени в списъка на приоритетните вещества. Общите стандарти, определени за тези замърсители, обаче се оказаха полезни и следователно е уместно да се запази тяхното регламентиране на общностно равнище.
- (12) Следователно разпоредбите относно настоящите целеви показатели за качество на околната среда, установени в Директива 82/176/ЕИО на Съвета от 22 март 1982 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на живак от отрасъла на хлор-алкална електролиза ⁽²⁾, Директива 83/513/ЕИО на Съвета от 26 септември 1983 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на кадмий ⁽³⁾, Директива 84/156/ЕИО на Съвета от 8 март 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за изхвърлянията на живак от други отрасли, освен този на хлор-алкалната електролиза ⁽⁴⁾, Директива 84/491/ЕИО на Съвета от 9 октомври 1984 г. за граничните стойности и целевите показатели за качество за заустванията на хексахлорциклохексан ⁽⁵⁾ и Директива 86/280/ЕИО, стават излишни и следва да бъдат отменени.

⁽¹⁾ ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 81, 27.3.1982 г., стр. 29.

⁽³⁾ ОВ L 291, 24.10.1983 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 74, 17.3.1984 г., стр. 49.

⁽⁵⁾ ОВ L 274, 17.10.1984 г., стр. 11.

▼B

- (13) Водната среда може да бъде засегната от химическо замърсяване както в краткосрочен, така и в дългосрочен план и затова като база за определяне на стандартите за качество на околната среда следва да се използват данните както за остри, така и за хроничните последици от замърсяването. За да се гарантира необходимата степен на защита на водната среда и здравето на човека, следва да се определят СКОС, изразени в годишни средни стойности, осигуряващи защита срещу дългосрочно излагане на въздействието на замърсяването, и максимално допустими концентрации за защита срещу краткосрочно излагане на такова въздействие.
- (14) В съответствие с правилата, установени в раздел 1.3.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, когато се извършва мониторинг на съответствието със СКОС, включително тези, изразени като максимално допустими концентрации, държавите-членки могат да въвеждат статистически методи, като например изчисляване на процентна стойност, за определяне на отклоненията, като например крайни отклонения от средната стойност и на неверните показания, с цел да осигурят приемлива степен на надеждност и точност. За да се гарантира сравнимост на извършвания от държавите-членки мониторинг, е уместно посредством процедурата на комитета да се предостави възможност за установяване на подробни правила за използване на подобни статистически методи.
- (15) По отношение на по-голямата част от веществата установяването на стойности на СКОС на общностно равнище следва на този етап да се ограничи само до повърхностните води. Въпреки това по отношение на хексахлорбензена, хексахлорбутадиена и живака не е възможно да се осигури защита срещу косвени въздействия и вторично отравяне на общностно равнище посредством СКОС единствено за повърхностните води. Ето защо по отношение на тези три вещества е уместно на общностно равнище да се установят СКОС за флората и фауната. За да се даде възможност на държавите-членки да бъдат гъвкави в стратегията си за мониторинг, държавите-членки следва да могат да извършват мониторинг и да прилагат тези СКОС спрямо флората и фауната или да установят по-строги СКОС по отношение повърхностните води, осигуряващи същата степен на защита.
- (16) Освен това държавите-членки следва да могат да въвеждат СКОС за седименти и/или флора и фауна на национално равнище и да прилагат тези СКОС вместо СКОС за водите, установени в настоящата директива. Такива СКОС следва да се установяват посредством прозрачна процедура, включваща нотифициране на Комисията и на другите държави-членки с цел да се гарантира степен на защита, еквивалентна на установените на общностно равнище СКОС за водите. Комисията следва да обобщи тези нотификации в докладите си относно изпълнението на Директива 2000/60/ЕО. Наред с това седиментите, флората и фауната остават важна матрица за мониторинг на определени вещества със значителен потенциал за натрупване. За да се оцени дългосрочното въздействие на антропогенната дейност и тенденциите в тази област, държавите-членки следва да предприемат мерки при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО с цел гарантиране, че съществуващите нива на замърсяване на флората и фауната и седиментите няма да се увеличат значително.
- (17) В съответствие с член 13 и приложение VII, буква А, точка 5 към Директива 2000/60/ЕО всички изключения от прилагането на СКОС за приоритетни вещества, приложени за водни тела в съответствие с член 4, параграфи 4, 5 и 6 от същата директива, като се взема предвид член 4, параграфи 8

▼B

и 9 от нея, следва да се отразяват в плановете за управление на речните басейни. При условие че са изпълнени изискванията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, включително условията за освобождаване, може да бъдат осъществявани дейности, включително драгиране и корабоплаване, водещи до зауствания, емисии и загуби на приоритетни вещества.

- (18) Държавите-членки трябва да спазват Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. за качеството на водите, предназначени за консумация от човека ⁽¹⁾ и да управляват повърхностните водни тела, използвани за черпене на питейна вода, в съответствие с член 7 от Директива 2000/60/ЕО. Затова настоящата директива следва да се изпълнява, без да се засягат онези изисквания, които може да изискват по-строги стандарти.
- (19) В близост до мястото на заустване от точкови източници концентрациите от замърсители са обикновено по-високи в сравнение с концентрации в заобикалящите води. Затова държавите-членки следва да могат да използват зони на смесване, доколкото това не засяга спазването на съответните СКОС в останалата част от повърхностното водно тяло. Зоните на смесване следва да бъдат ограничени в близост до точката на заустване и следва да бъдат пропорционални. В съответствие с член 3, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО държавите-членки осигуряват по целесъобразност координирането за целия район на речен басейн на изискванията на настоящата директива за постигане на екологичните цели, установени съобразно член 4, включително посочването на зони на смесване в трансгранични водни тела.
- (20) Необходимо е да се проверява съобразяването с целите за пълно или поэтапно прекратяване и за намаляване на замърсяването, както е посочено в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО, и да се осигури прозрачност на оценката за изпълнение на тези задължения, по-специално по отношение на отчитането на произтичащи от дейността на човека значителни и незначителни емисии, зауствания и загуби. Освен това графикът за пълно или поэтапно прекратяване и за намаляване на замърсяването може само да се свързва с инвентаризация. Следва да съществува и възможност за оценка на прилагането на член 4, параграфи 4—7 от Директива 2000/60/ЕО. Необходим е и подходящ инструмент за измерване на загубите от вещества, които настъпват по естествен път или са резултат на природни процеси, като в този случай пълното или поэтапното прекратяване на замърсяването от всички потенциални източници е невъзможно. За да отговори на тези потребности, всяка държава-членка следва да изготви инвентаризация на емисиите, заустванията и загубите за всеки район на речен басейн или част от район на речен басейн, който се намира на нейна територия.
- (21) За да се избегне дублиране на усилията при изготвянето на тези инвентаризации и да се осигури съгласуваност на инвентаризациите с други съществуващи инструменти в областта на защитата на повърхностните води, държавите-членки следва да използват информацията, събрана съгласно Директива 2000/60/ЕО и Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32.

⁽²⁾ ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1.

▼B

- (22) С оглед гарантиране на последователното опазване на повърхностните води, държавите-членки, които делеят повърхностни водни тела, следва да координират своите мониторингови дейности и, по целесъобразност, изготвянето на инвентаризации.
- (23) С оглед по-добро отчитане на техните потребности, държавите-членки следва да имат възможността да изберат подходящ едногодишен референтен период за измерване на основните елементи, които фигурират в инвентаризацията. При все това следва да се отчита фактът, че загубите вследствие употребата на пестициди може да варират значително от година на година поради различните дози на приложение, дължащи се например на разлика в климатичните условия. Следователно по отношение на някои вещества, за които се прилагат разпоредбите на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита ⁽¹⁾, държавите членки следва да могат да изберат 3-годишен референтен период за тези вещества.
- (24) За да се оптимизира използването на инвентаризациите, е уместно да се определи краен срок за проверка от страна на Комисията на осъществения напредък по отношение на емисиите, заустванията и загубите за изпълнение на целите, установени в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО, при условията на член 4, параграфи 4 и 5 от същата директива.
- (25) Следва да се разработят технически насоки за подпомагане хармонизацията на методологиите, използвани от държавите-членки за съставяне на инвентаризации на емисиите, заустванията и загубите, включително загубите от замърсявания, натрупани в седиментите.
- (26) Няколко държави-членки са засегнати от замърсяване, чийто източник се намира извън пределите на националната им юрисдикция. Затова е уместно да се поясни, че дадена държава-членка не би била в нарушение на своите задължения съгласно настоящата директива, ако в резултат на трансгранично замърсяване е надхвърлена стойността на даден СКОС, при условие че са спазени определени условия и че са приложени, ако е уместно, съответните разпоредби на Директива 2000/60/ЕО.
- (27) На основата на доклади от държавите-членки в съответствие с член 15 от Директива 2000/60/ЕО Комисията следва да преразгледа нуждата от изменение на съществуващите актове и нуждата от допълнителни конкретни общностни мерки, като контрол на емисиите, и ако е уместно, да внесе съответните предложения. Комисията следва да докладва заключенията от това преразглеждане на Европейския парламент и на Съвета в контекста на доклада по член 18, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО. При внасянето на предложения за мерки относно контрола на емисиите, като има предвид член 10 от Директива 2000/60/ЕО, Комисията следва да вземе предвид съществуващите изисквания за контрол на емисиите, като тези съгласно Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването ⁽²⁾, и най-новите разработки в областта на технологиите за намаляване на замърсяването.

⁽¹⁾ ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8.

▼B

- (28) Критериите за установяване на веществата, които са устойчиви, биакумулативни и токсични, както и вещества с друго подобно въздействие, и по-специално на изключително устойчивите и изключително биокумулативни вещества, посочени в Директива 2000/60/ЕО, са установени в Документа за техническо ръководство за оценка на риска в подкрепа на Директива 93/67/ЕИО на Комисията от 20 юли 1993 г. относно принципите за оценка на рисковете за хората и околната среда от вещества, нотифицирани в съответствие с Директива 67/548/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) и за създаване на Европейска агенция по химикали ⁽³⁾. За да се осигури съгласуваност на законодателството на Общността, към подлежащите на преразглеждане съгласно Решение № 2455/2001/ЕО вещества следва да се прилагат само тези критерии, а приложение X към Директива 2000/60/ЕО следва да бъде съответно заменено.
- (29) Задълженията, установени с директивите, изброени в приложение IX към Директива 2000/60/ЕО, вече са включени в Директива 2008/1/ЕО и в Директива 2000/60/ЕО, като се гарантира поне равностойна степен на защита, ако СКОС са запазени или са преразгледани. За да се гарантира последователност на подхода към химичното замърсяване на повърхностните води, както и за да се внесе яснота и да се опрости съществуващото в тази област законодателство на Общността, е уместно считано от 22 декември 2012 г. съгласно Директива 2000/60/ЕО да се отменят директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО.
- (30) Бяха взети под внимание посочените в Директива 2000/60/ЕО препоръки, и по-специално препоръките на Научния комитет по токсичност, екотоксичност и околна среда.
- (31) В съответствие с параграф 34 от Межуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽⁴⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, илюстриращи, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.
- (32) Доколкото целта на настоящата директива, а именно постигането на добро химично състояние на повърхностните води чрез установяване на СКОС за приоритетни вещества и някои други замърсители, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и, предвид необходимостта от поддържане на еднаква степен на защита на повърхностните води в цялата Общност, следователно може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

⁽¹⁾ ОВ L 227, 8.9.1993 г., стр. 9.

⁽²⁾ ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

▼B

- (33) Мерките, необходими за изпълнение на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (34) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да изменя приложение I, част Б, точка 3 към настоящата директива. Тъй като тази мярка е от общ характер и е предназначена да измени несъществени елементи на настоящата директива или да я допълни чрез добавяне на нови несъществени елементи, тя трябва да бъде приета в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение № 1999/468/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

*Член 1***Предмет**

Настоящата директива установява стандарти за качество на околната среда (СКОС) за приоритетни вещества и някои други замърсители, както е предвидено в член 16 от Директива 2000/60/ЕО, с оглед постигане на добро химично състояние на повърхностните води и в съответствие с разпоредбите и целите на член 4 от споменатата директива.

▼M1*Член 2***Определения**

За целите на настоящата директива се прилагат определенията, установени в член 2 от Директива 2000/60/ЕО и в член 2 от Директива 2009/90/ЕО на Комисията от 31 юли 2009 г. за определяне, съгласно Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на технически спецификации за химически анализ и мониторинг на състоянието на водите ⁽²⁾.

Освен това се прилагат следните определения:

- 1) „матрица“ означава компонент на водната среда, който е вода, седимент или биота;
- 2) „биота-таксон“ означава конкретен воден таксон в рамките на таксономичната категория „подтип“, „клас“ или еквивалентна на тях категория.

*Член 3***Стандарти за качество на околната среда**

1. Без да се засяга параграф 1а, държавите-членки прилагат СКОС, определени в приложение I, част А, за повърхностни водни тела, както и прилагат тези СКОС в съответствие с изискванията, уредени в приложение I, част Б.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 36.

▼ M1

1а. Без да се засягат задълженията по настоящата директива във версията ѝ, която е в сила към 13 януари 2009 г., и по-специално постигането на добро химично състояние на повърхностните води по отношение на изброените в нея вещества и СКОС, държавите-членки прилагат СКОС, определени в приложение I, част A по отношение на:

- i) веществата, обозначени с номера 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 в приложение I, част A, за които са определени преразгледани СКОС, влизат в сила от 22 декември 2015 г. с цел постигане на добро химично състояние на повърхностните води по отношение на тези вещества до 22 декември 2021 г. чрез програми от мерки, включени в планове за управление на речните басейни за 2015 г., изготвени в съответствие с член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО, както и
- ii) новоидентифицираните вещества, обозначени с номера 34—45 в приложение I, част A, които влизат в сила от 22 декември 2018 г., с цел постигането на добро химично състояние на повърхностните води по отношение на тези вещества до 22 декември 2027 г. и предотвратяването на влошаването на химичното състояние на повърхностните водни тела по отношение на тези вещества. За тази цел до 22 декември 2018 г. държавите-членки изготвят и представят на Комисията допълнителна програма за мониторинг и предварителна програма от мерки, предназначени за тези вещества. До 22 декември 2021 г. се изготвя окончателна програма от мерки в съответствие с член 11 от Директива 2000/60/ЕО, която се прилага и започва да действа пълноценно възможно най-скоро след тази дата, но най-късно до 22 декември 2024 г.

Член 4, параграфи 4—9 от Директива 2000/60/ЕО се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на веществата, посочени в подточки i) и ii) от първа алинея.

2. За веществата, обозначени с номера 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 и 44 в част A на приложение I държавите-членки прилагат СКОС за биота, определени в приложение I, част A.

За вещества, различни от посочените в първа алинея, държавите-членки прилагат СКОС за повърхностните води, определени в приложение I, част A.

3. При една или повече категории повърхностни води държавите-членки могат да изберат да приложат СКОС за матрица, различна от посочената в параграф 2, или, според случая, за биота-таксони, различни от посочените в приложение I, част A.

Държавите-членки, които се възползват от възможността, посочено в първа алинея, прилагат съответния СКОС, определен в приложение I, част A, или, ако няма включен стандарт за матрицата или биота-таксона, определят СКОС, който предлага най-малко същото ниво на защита като СКОС, предвидено в приложение I, част A.

Държавите-членки могат да използват възможността, посочена в първа алинея, само когато методът за анализ, използван за избраната матрица или таксон от биотата, изпълнява минималните критерии, определени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО. Когато тези критерии не са изпълнени по отношение на нито една матрица, държавите-членки гарантират, че мониторингът се провежда при използването на най-добрата налична техника, която не води до прекомерни разходи, и че методът за анализ работи поне толкова добре, колкото наличният метод за матрицата, посочена в параграф 2 за съответното вещество.

▼ M1

3а. Когато вследствие измерени или прогнозни концентрации или емисии при прилагане на СКОС за биота или седимент е открит потенциален риск от силно излагане на вредни въздействия за водната околна среда или посредством нея, държавите-членки гарантират, че се извършва и мониторинг на повърхностната вода и се прилагат стандартите за максимално допустима концентрация (МДК—СКОС), установени в приложение I, част А към настоящата директива, ако са установени такива СКОС.

3б. Ако съгласно член 5 от Директива 2009/90/ЕО изчислената средна стойност от измерването, когато то е проведено посредством най-добрата налична техника, която не води до прекомерни разходи, е определена като „по-ниска от прага на количествено определяне“, а „прагът на количествено определяне“ дори на тази техника е над СКОС, резултатът за измереното вещество не се взема предвид при оценяването на общото химично състояние на въпросното водно тяло.

4. За веществата, спрямо които се прилага СКОС за седимент и/или биота, държавите-членки извършват мониторинг на веществото в съответната матрица поне веднъж годишно, освен ако техническите знания и експертната преценка оправдават друг интервал.

5. Държавите-членки включват следната информация в актуализираните планове за управление на речни басейни, изготвени в съответствие с член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО:

- а) таблица, представяща границите на количествено определяне на прилаганите методи за анализ и информация за изпълнението на тези методи във връзка с минималните критерии, предвидени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО;
- б) за веществата, за които е използвана възможността, предвидена в параграф 3 от настоящия член:
 - i) причините и основанията за използването на тази възможност;
 - ii) където е необходимо, установените алтернативни СКОС, доказателства, че тези СКОС предоставят същото равнище на защита като СКОС, уредени в приложение I, част А, включително данните и методиката, използвани за определянето им, и категориите повърхностни води, за които се прилагат;
 - iii) за сравнение с информацията, посочена в буква а) от настоящия параграф, границите на количествено определяне на аналитичните методи за матриците, определени в част А от приложение I към настоящата директива, включително информация за изпълнението на тези методи във връзка с минималните критерии, предвидени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО;
- в) обосновка за честотата на мониторинга в съответствие с параграф 4, в случай че мониторинговите интервали са по-големи от 1 година.

5а. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че актуализираните планове за управление на речните басейни, изготвени в съответствие с член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО, които съдържат резултатите и въздействието на мерките, предприети с оглед предотвратяване на химическото замърсяване на повърхностните води, както и междинният доклад за напредъка в прилагането на планираните програми от мерки в съответствие с член 15, параграф 3 от Директива

▼ **M1**

2000/60/ЕО, се предоставят чрез централен портал, осигуряващ публичен достъп в електронна форма в съответствие член 7, параграф 1 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно публичния достъп до екологична информация ⁽¹⁾.

6. Държавите-членки подготвят анализ на дългосрочните тенденции в концентрациите на приоритетните вещества, изброени в приложение I, част А, които са склонни към натрупване в седимент и/или биота, като обръщат специално внимание на веществата, обозначени с номера 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 и 44, изброени в приложение I, част А, на основата на мониторинг на състоянието на повърхностните води, извършван в съответствие с член 8 от Директива 2000/60/ЕО. Държавите-членки вземат мерки с цел да се гарантира, при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, че такива концентрации не се повишават в значителна степен в съответния седимент и/или биота.

Държавите-членки определят честотата на мониторинга на седимента и/или биота, така че да предоставят достатъчно данни за надежден анализ на дългосрочните тенденции. Като правило мониторингът следва да се извършва на всеки три години, освен ако техническите знания и експертната преценка оправдават друг интервал.

7. Комисията проучва научно-техническия напредък, в това число заключенията от оценките на риска, посочени в член 16, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/60/ЕО, както и информацията от регистрацията на вещества, публично достъпна в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, и, ако е необходимо, предлага преразглеждане на СКОС, предвидени в част А от приложение I към настоящата директива в съответствие с процедурата, определена в член 294 от ДФЕС, предвиден в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 10, когато е уместно, за адаптирането на приложение I, част Б, точка 3 към настоящата директива към научно-техническото развитие.

8а. С цел да се улесни прилагането на настоящия член, в рамките на възможната степен до 22 декември 2014 г., се разработват технически указания или стратегии за мониторинг и методи за анализ на веществата, включително вземане на проби и мониторинг на биота, като част от съществуващата процедура за прилагане на Директива 2000/60/ЕО.

Указанията се отнасят по-специално до:

- а) мониторинга на веществата в биота в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член;
- б) при новоидентифицирани вещества (обозначени с номера 34—45 в приложение I, част А) и вещества, за които са определени по-строги СКОС (обозначени с номера 2, 5, 15, 20, 22, 23 и 28 в приложение I, част А), методи за анализ, отговарящи на минималните критерии, определени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

▼ **M1**

86. В случай че за определени вещества не са приети технически указания до 22 декември 2014 г., крайният срок 22 декември 2015 г., посочен в параграф 1а, подточка i), се удължават съответно до 22 декември 2018 г. и крайният срок 22 декември 2021 г., посочен в тази подточка, се удължава до 22 декември 2027 г.

▼ **B***Член 4***Зони на смесване**

1. Държавите-членки могат да определят зони на смесване, прилежащи към точките на заустване. Концентрациите на едно или повече вещества, изброени в приложение I, част А, могат да превишават съответните СКОС в такива зони на смесване, ако не засягат съответствието на останалата част от повърхностното водно тяло с тези стандарти.

2. Държавите-членки, които определят зони на смесване, включват в планове за управление на речните басейни, изготвени съгласно член 13 от Директива 2000/60/ЕО, описание на:

- а) подходите и методологиите, приложени за определянето на такива зони; и
- б) мерките, взети с оглед бъдещото намаляване обхвата на зоните на смесване, като тези съгласно член 11, параграф 3, буква к) от Директива 2000/60/ЕО или чрез преразглеждане на разрешенията, посочени в Директива 2008/1/ЕО, или предишни регламенти, посочени в член 11, параграф 3, буква ж) от Директива 2000/60/ЕО.

3. Държавите-членки, които определят зони на смесване, гарантират, че обхватът на всяка една такава зона е:

- а) ограничен в непосредствена близост до точката на заустване;
- б) пропорционален, като се имат предвид концентрациите на замърсители в точката на заустване и условията за емисии на замърсители, съдържащи се в предишни регламенти, като например разрешителни и/или позволителни, посочени в член 11, параграф 3, буква ж) от Директива 2000/60/ЕО, както и всяко друго приложимо общностно законодателство, в съответствие с прилагането на най-добрите налични техники и на член 10 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално след преразглеждане на тези предишни регламенти.

▼ **M1**▼ **B***Член 5***Инвентаризация на емисиите, заустванията и загубите**

1. Въз основа на събраната информация в съответствие с членове 5 и 8 от Директива 2000/60/ЕО, съобразно с Регламент (ЕО) № 166/2006 и други налични данни държавите-членки изготвят инвентаризация, включително карти, ако са на разположение, на емисиите, заустванията и загубите на всички приоритетни вещества и замърсители, изброени в част А от приложение I към настоящата директива, за всеки район на речен басейн или участък от речен басейн, намиращ се в рамките на тяхна територия, включително, ако е уместно, техните концентрации в седиментите и във флората и фауната.

▼B

2. Референтният период за оценка на стойностите на замърсяване, който следва да се впише в инвентаризацията, посочена в параграф 1, е една година между 2008 и 2010 г.

Все пак за приоритетните вещества или замърсители, обхванати от Директива 91/414/ЕИО, данните могат да се изчисляват като средна стойност за годините 2008, 2009 и 2010.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията инвентаризациите, създадени по силата на параграф 1 от настоящия член, включително съответните референтни периоди, в съответствие с изискванията по член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО.

4. Държавите-членки актуализират инвентаризациите си в рамките на прегледа на анализите, посочени в член 5, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО.

Референтният период за определяне на стойностите в актуализираните инвентаризации е годината, предшестваща завършването на анализа. За приоритетни вещества или замърсители, обхванати от Директива 91/414/ЕИО, данните могат да се изчисляват като средна стойност от трите години преди завършването на анализа.

Държавите-членки публикуват актуализираните инвентаризации в своите актуализирани планове за управление на речните басейни, както е посочено в член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО.

5. В срок до 2018 г. Комисията проверява дали емисиите, зауставанията и загубите, отразени в инвентаризациите, напредват към постигане на целите за намаляване или прекратяване, установени в член 4, параграф 1, буква а), подточка iv) от Директива 2000/60/ЕО, при условията на член 4, параграфи 4 и 5 от същата директива.

▼M1**▼B***Член 6***Трансгранично замърсяване**

1. Държава-членка не нарушава задълженията си по настоящата директива в резултат на превишаването на определен СКОС, ако е в състояние да докаже, че:

- а) превишаването се дължи на източник на замърсяване, намиращ се извън нейната национална юрисдикция;
- б) в резултат на това трансгранично замърсяване тя не е могла да предприеме ефективни мерки за придържане към съответния СКОС; и
- в) тя е приложила механизмите за координация, предвидени в член 3 от Директива 2000/60/ЕО, и ако е уместно, се е възползвала от разпоредбата на член 4, параграфи 4, 5 и 6 от същата директива за тези водни тела, засегнати от трансгранично замърсяване.

2. Държавите-членки използват предвидения в член 12 от Директива 2000/60/ЕО механизъм за предоставяне на Комисията на нужната информация при обстоятелствата, посочени в параграф 1 от настоящия член, и на резюме на мерките, предприети във връзка с трансграничното замърсяване в рамките на плана за управление на съответния речен басейн, в съответствие с изискванията за докладване съгласно член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО.

▼B*Член 7***Докладване и преразглеждане**

1. Въз основа на докладите на държавите-членки, в това число докладите в съответствие с член 12 от Директива 2000/60/ЕО, и по-специално тези от тях относно трансграничното замърсяване, Комисията преразглежда необходимостта от изменение на съществуващите актове и необходимостта от допълнителни конкретни мерки на общностно равнище, като например контрол върху емисиите.

2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета в контекста на доклада, изготвян в съответствие с член 18, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО, за:

- а) заключенията от преразглеждането, посочено в параграф 1 от настоящия член;
- б) мерките, предприети за намаляване обхвата на зоните на смесване, посочени съгласно член 4, параграф 1 от настоящата директива;
- в) резултатите от проверката, посочена в член 5, параграф 5 от настоящата директива;
- г) положението във връзка със замърсяването с произход извън територията на Общността.

По целесъобразност докладът се придружава от съответните предложения на Комисията.

▼M1*Член 7a***Координация**

1. За приоритетните вещества, които попадат в обхвата на регламенти (ЕО) № 1907/2006, (ЕО) № 1107/2009 ⁽¹⁾, (ЕС) № 528/2012 ⁽²⁾ или на Директива 2010/75/ЕС ⁽³⁾, като част от предвидения в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО редовен преглед на приложение X към същата директива, Комисията оценява дали мерките, предприети на равнището на Съюза и на държавите-членки, са достатъчни за постигане на СКОС за приоритетните вещества и на целта за пълно или поетапно елиминиране на заустванията, емисиите и уврежданията от приоритетни опасни вещества в съответствие с член 4, параграф 1, буква а) и член 16, параграф 6 от Директива 2000/60/ЕО.

2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета резултатите от оценката по параграф 1 от настоящия член съгласно графика, определен в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО, и придружава доклада с всички подходящи предложения, включително за контролни мерки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

▼ **M1**

3. Когато резултатите от доклада покажат, че може да се наложи предприемането на допълнителни мерки на равнището на Съюза или в дадени държави-членки, за да се осигури спазването на Директива 2000/60/ЕО по отношение на конкретно вещество, одобрено съгласно Регламент (ЕО) № 1107/2009 или Регламент (ЕС) № 528/2012, държавите-членки или Комисията прилагат член 21 или член 44 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 или член 15 или член 48 от Регламент (ЕС) № 528/2012 към въпросното вещество или към продуктите, съдържащи това вещество.

Когато става дума за вещества, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1907/2006, Комисията стартира, според случая, процедурата, предвидена в член 59, член 61 или член 69 от същия регламент.

При прилагането на регламентите, посочени в първа и втора алинея, държавите-членки и Комисията вземат под внимание оценките на риска и анализите на социално-икономическите фактори и на икономическата ефективност, които се изискват съгласно тези регламенти, включително възможността за алтернативни решения.

*Член 8***Преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО**

Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за резултатите от периодичното преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО, предвидено в член 16, параграф 4 от същата директива. Когато е уместно, докладът се придружава от законодателни предложения за изменение на приложение X, включващи по-специално предложения за определяне на нови приоритетни вещества или приоритетни опасни вещества, или за определяне на дадени приоритетни вещества като приоритетни опасни вещества, както и за установяване на съответните СКОС за повърхностна вода, седимент или биота, според случая.

*Член 8а***Специални разпоредби относно определени вещества**

1. В планове за управление на речните басейни в съответствие с член 13 от Директива 2000/60/ЕО, без да се засягат изискванията на раздел 1.4.3 от приложение V към нея относно представянето на общото химично състояние и целите и задълженията, определени в член 4, параграф 1, буква а), член 11, параграф 3, буква к) и член 16, параграф 6 от посочената директива, държавите-членки могат да съставят допълнителни карти, представящи информация за химичното състояние за едно или повече от следните вещества отделно от информацията за останалите вещества, включени в приложение I, част А към настоящата директива:

- а) веществата, обозначени с номера 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 и 44 (вещества, реагиращи като повсеместно разпространени РВТ вещества);
- б) веществата, обозначени с номера 34—45 (новоидентифицирани вещества);
- в) веществата, обозначени с номера 2, 5, 15, 20, 22, 23 и 28 (вещества, за които са определени по-строги преразгледани СКОС).

▼ M1

Държавите-членки могат също да представят степента на отклоненията от стойността на СКОС за веществата, посочени в първа алинея, букви а) до в), в плановете за управление на речните басейни. Държавите-членки, които предоставят подобни допълнителни карти, се стремят да осигурят взаимната им съпоставимост в рамките на речен басейн и на равнището на Съюза.

2. По отношение на веществата, обозначени с номера 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 и 44 в приложение I, част А, държавите-членки могат да извършват не толкова интензивен мониторинг, колкото се изисква за приоритетните вещества в съответствие с член 3, параграф 4 от настоящата директива и приложение V към Директива 2000/60/ЕО, при условие че мониторингът е представителен и съществуват солидни статистически базови данни по отношение на наличието на тези вещества във водната среда. Като правило, в съответствие с член 3, параграф 6, втора алинея от настоящата директива, мониторингът следва да се извършва на всеки три години, освен ако въз основа на техническите знания и експертната преценка не бъде обоснован друг интервал.

Член 8б

Списък за наблюдение

1. Комисията изготвя списък за наблюдение на вещества, за които се събират данни от мониторинг на територията на целия Съюз, с цел подпомагане на бъдещите дейности по приоритизиране в съответствие с член 16, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО, който се допълва, *inter alia*, с данни от анализите и прегледите по член 5 и с програмите за мониторинг по член 8 от същата директива.

Първият списъкът за наблюдение съдържа най-много 10 вещества или групи вещества и посочва матриците за мониторинг и възможните методи за анализ за всяко вещество, които не водят до прекомерни разходи за всяко вещество. При наличието на методи за анализи, които не водят до прекомерни разходи, максималният брой вещества или групи от вещества, за които Комисията е допуснала да бъдат включени в списъка, се увеличават с един брой при всяка актуализация на списъка съгласно параграф 2 от настоящия член, като общият брой не може да надхвърля 14. Веществата, които подлежат на включване в списъка за наблюдение, се избират сред онези, за които наличната информация сочи, че могат да представляват съществен риск на равнището на Съюза за водната среда или посредством нея, и за които данните от мониторинга не са достатъчни.

Диклофенак (CAS 15307-79-6), 17-бета-естрадиол (Е2) (CAS 50-28-2) и 17-алфа-етинилестрадиол (ЕЕ2) (CAS 57-63-6) се включват в първия списък за наблюдение с оглед събирането на данни от мониторинг, за да се улесни определянето на подходящи мерки за преодоляване на риска, породен от тези вещества.

При избора на веществата за списъка за наблюдение Комисията взема предвид цялата налична информация, включително относно:

- а) резултатите от последното периодично преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО съгласно член 16, параграф 4 от същата директива;
- б) научно-изследователските проекти;

▼ **M1**

- в) препоръките от заинтересованите страни, посочени в член 16, параграф 5 от Директива 2000/60/ЕО;
- г) програмите за анализ на характеристиките на районите на речните басейни и резултатите на мониторинга от държавите-членки съгласно член 5 и член 8 от Директива 2000/60/ЕО;
- д) производствените обеми, моделите на употреба, характерните свойства (включително, според случая, размера на частиците), концентрациите в околната среда и въздействията, включително информацията, събрана в съответствие с директиви 98/8/ЕО, 2001/82/ЕО ⁽¹⁾ и 2001/83/ЕО ⁽²⁾ и с регламенти (ЕО) № 1907/2006 и (ЕО) № 1107/2009.

2. Комисията изготвя първия списък за наблюдение, посочен в параграф 1, до 14 септември 2014 г. и го актуализира на всеки 24 месеца след това. При актуализирането на списъка за наблюдение Комисията изключва от него всяко вещество, за което оценката на риска, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО може да се извърши без допълнителни данни от мониторинг. Продължителността на периода на постоянен мониторинг за всяко отделно вещество от списъка за наблюдение не надвишава четири години.

3. Държавите-членки извършват мониторинг на всяко вещество от списъка за наблюдение в избрани представителни станции за мониторинг за период от най-малко 12 месеца. По първия списък за наблюдение периодът на мониторинг започва до 14 септември 2015 г. или в срок от 6 месеца от изготвянето на списъка за наблюдение, като се взема предвид по-късната дата. Държавите-членки започват мониторинг на всяко вещество от последващите списъци в срок от 6 месеца от включването му в списъка.

Всяка държава-членка избира поне една станция за мониторинг плюс една, ако има повече от един милион жители, плюс брой станции, получен като се раздели географската ѝ площ в km² на 60 000 km² (закръгля се до най-близкото цяло число), плюс броя станции, получен като се раздели броят на населението ѝ на пет милиона (закръглява се до най-близкото цяло число).

При избора на представителните станции, честотата и времето за извършване на мониторинга за всяко вещество, държавите-членки вземат под внимание моделите на употреба и възможната поява на веществото. Честотата на извършване на мониторинг е не по-малка от веднъж годишно.

Когато дадена държава-членка представи достатъчни, представителни и актуални данни от мониторинга на конкретно вещество, получени по линия на съществуващи програми за мониторинг или проучвания, тя може да реши да не предприема допълнителен мониторинг на това вещество в съответствие с механизма на списъка за наблюдение, при условие че мониторингът на въпросното вещество е проведен по методология, която отговаря на изискванията на техническите насоки, разработени от Комисията в съответствие с член 8б, параграф 5.

⁽¹⁾ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67).

▼ **M1**

4. Държавите-членки докладват на Комисията резултатите от извършения мониторинг съгласно параграф 3. За първия списък за наблюдение докладът за резултатите от мониторинга се представя в срок до 15 месеца от 14 септември 2015 г., или от 21 месеца от изготвянето на списъка за наблюдение, като се взема предвид по-късната дата и на всеки 12 месеца след това, докато веществото е в списъка. За всяко вещество, включено в последващите списъци, държавите-членки докладват на Комисията резултатите от мониторинга в срок от 21 месеца от включването на веществото в списъка за наблюдение и на всеки 12 месеца след това, докато веществото е в списъка. Докладът включва информация за представителността на станциите и стратегията за мониторинг.

5. Комисията приема актове за изпълнение за изготвянето и актуализирането на списъка за наблюдение съгласно параграфи 1 и 2. Тя може също да приема технически формати за докладване на Комисията на резултатите от мониторинга и свързаната с тях информация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 9, параграф 2.

Комисията разработва насоки, включително технически спецификации, с цел да улесни мониторинга на веществата от списъка за наблюдение и се приканва да насърчава координацията на този мониторинг.

*Член 8в***Специални разпоредби относно фармацевтичните вещества**

Съгласно член 16, параграф 9 от Директива 2000/60/ЕО и, когато е уместно, въз основа на резултатите от проучването си от 2013 г. по отношение на рисковете, породени от лекарствените продукти в околната среда, и на други проучвания и доклади по тези въпроси, в срок от две години от 13 септември 2013 г. Комисията разработва в рамките на възможното стратегически подход по отношение на замърсяването на водата от фармацевтични вещества. Този стратегически подход, когато е целесъобразно, съдържа предложения за по-ефективно вземане под внимание, в необходимата степен, на въздействията на лекарствените продукти върху околната среда в рамките на процедурата за пускане на пазара на лекарствени продукти. В рамките на стратегическия подход Комисията, когато е целесъобразно, в срок до 14 септември 2017 г. предлага мерки, които да бъдат взети на равнището на Съюза или на държавите-членки, както е уместно, за да се овладее евентуалното въздействие на фармацевтичните вещества върху околната среда, по-специално на веществата, посочени в член 8б, параграф 1, с цел да се намалят заузванията, емисиите и уврежданията от тези вещества за водната среда, като се отчитат нуждите, свързани с общественото здравеопазване и икономическата ефективност на предложените мерки.

*Член 9***Процедура на комитет**

1. Комисията се подпомага от комитета по член 21, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

▼M1

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта за акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

*Член 9а***Упражняване на делегираните правомощия**

1. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в настоящия член.

2. Правомощията за приемане на делегирани актове, предвидени в член 3, параграф 8, се дават на Комисията за срок от шест години от 13 септември 2013 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на шестгодишния период. Делегирането на правомощия се продължава с мълчаливо съгласие за срокове със същото времетраене, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощията, посочени в член 3, параграф 8, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейският парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в същото решение. То влиза в сила в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегирани актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 3, параграф 8, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок до два месеца от уведомяването на Европейския парламент и Съвета за акта, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията, че няма да повдигнат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

▼B*Член 10***Изменение на Директива 2000/60/ЕО**

Приложение X към Директива 2000/60/ЕО се заменя с текста, съдържащ се в приложение II към настоящата директива.

*Член 11***Изменение на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО**

1. Приложение II към директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО и 84/491/ЕИО съответно се заличава.

▼B

2. Буква Б в раздели от I до XI от приложение II към Директива 86/280/ЕИО се заличава.

*Член 12***Отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО**

1. Директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО и 86/280/ЕИО се отменят считано от 22 декември 2012 г.
2. До 22 декември 2012 г. държавите-членки могат да осъществяват мониторинг и докладване в съответствие с членове 5, 8 и 15 от Директива 2000/60/ЕО, вместо да ги извършват в съответствие с директивите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

*Член 13***Транспониране**

1. Държавите-членки въвеждат в действие законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 13 юли 2010 г.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

*Член 14***Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

*Член 15***Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

**СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА ЗА
ПРИОРИТЕТНИ ВЕЩЕСТВА И НЯКОИ ДРУГИ ЗАМЪРСИТЕЛИ**

ЧАСТ А: СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА (СКОС)

СГС: средна годишна стойност.

МДК: максимално допустима концентрация.

Единица: [µg/l] за колони от (4) до (7)

[µg/kg мокро тегло] за колона (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(1)	алахлор	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	антрацен	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	атразин	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	бензен	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	бромирани дифенилестери ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	кадмий и неговите съединения (в зависимост от класовете твърдост на водата) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (клас 1) 0,08 (клас 2) 0,09 (клас 3) 0,15 (клас 4) 0,25 (клас 5)	0,2	≤ 0,45 (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)	≤ 0,45 (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)	
(6a)	Тетрахлорометан ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	не се прилага	не се прилага	
(7)	C10-13 хлороалкани ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	хлорофенвинфос	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	хлорпирифос (хлорпирифос-етил)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(9a)	цикло-диенови пестициди: алдрин ⁽⁷⁾ диел-дрин ⁽⁷⁾ ендрин ⁽⁷⁾ изодрин ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	не се прилага	не се прилага	
(9b)	общо ДДТ ⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾	не се прилага	0,025	0,025	не се прилага	не се прилага	
	пара-пара-ДДТ ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	не се прилага	не се прилага	
(10)	1,2-дихлоретан	107-06-2	10	10	не се прилага	не се прилага	
(11)	дихлорометан	75-09-2	20	20	не се прилага	не се прилага	
(12)	ди(2-етил-хексил)-фталат (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	не се прилага	не се прилага	
(13)	диурон	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	ендосулфан	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	флуорантен	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	хексахлоробензен	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	хексахлоробутадиен	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	хексахлорциклохексан	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	изопротурон	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	олово и неговите съединения	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	живак и неговите съединения	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Нафталин	91-20-3	2	2	130	130	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(23)	никел и неговите съединения	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Нонил-феноли (4-нонил-фенол)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Октил-феноли (4-(1,1',3,3'-тетраметил-бутил)-фенол))	140-66-9	0,1	0,01	не се прилага	не се прилага	
(26)	пентахлоро-бензен	608-93-5	0,007	0,0007	не се прилага	не се прилага	
(27)	пентахлоро-фенол	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	полиароматни въглеводороди (ПАВ) ⁽¹¹⁾	не се прилага	не се прилага	не се прилага	не се прилага	не се прилага	
	бензо[а]пирен	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	бензо[б]флуорантен	205-99-2	вж. бележка под линия 11	вж. Бележка под линия 11	0,017	0,017	вж. бележка под линия 11
	Бензо[к]флуорантен	207-08-9	вж. бележка под линия 11	вж. Бележка под линия 11	0,017	0,017	вж. бележка под линия 11
	бензо[ghi]перилен	191-24-2	вж. бележка под линия 11	вж. бележка под линия 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	вж. бележка под линия 11
	индено(1,2,3-cd)-пирен	193-39-5	вж. бележка под линия 11	вж. бележка под линия 11	не се прилага	не се прилага	вж. бележка под линия 11
(29)	симазин	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	тетрахлороетилен ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	не се прилага	не се прилага	
(29b)	трихлороетилен ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	не се прилага	не се прилага	
(30)	трибутил-калаени съединения (трибутил-калаен катион)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(31)	трихлоробензени	12002-48-1	0,4	0,4	не се прилага	не се прилага	
(32)	трихлорометан	67-66-3	2,5	2,5	не се прилага	не се прилага	
(33)	трифлуралин	1582-09-8	0,03	0,03	не се прилага	не се прилага	
(34)	дигофол	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	не се прилага ⁽¹⁰⁾	не се прилага ⁽¹⁰⁾	33
(35)	перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните производни (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	киноксифен	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	диоксини и диоксиноподобни съединения	вж. бележка под линия 10 в приложение X към Директива 2000/60/ЕО			не се прилага	не се прилага	сборът от PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ токсични еквиваленти TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	аклонифен	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	бифенокс	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	цибутрин	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	циперметрин	52315-07-8	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	
(42)	дихлорвос	62-73-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	
(43)	хексабромоциклододекан (HBCDD)	вж. бележка под линия 12 в приложение X към Директива 2000/60/ЕО	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(44)	хептахлор и хептахлор епоксид	76-44-8/ 1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
(45)	тербутрин	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Служба за химични индекси.

⁽²⁾ Този показател е изразеният като средна годишна стойност СКОС (СГС—СКОС). Ако не е посочено друго, той се прилага за общата концентрация на всички изомери.

⁽³⁾ Вътрешните повърхностни води обхващат реки, езера и подобни изкуствени или силно модифицирани водни тела.

⁽⁴⁾ Този показател е СКОС, изразен като максимално допустима концентрация (МДК—СКОС). Когато за МДК—СКОС е обозначено „не се прилага“, стойностите за СГС—СКОС се считат за защитни срещу краткосрочни големи замърсявания при непрекъснати зауствания, тъй като те са значително по-ниски от стойностите, получени на база остра токсичност.

⁽⁵⁾ За групата приоритетни вещества, обхванати от „бромирани дифенилетири“ (№ 5), СКОС се отнася за сумата от концентрациите на еднородни вещества, обозначени с номера 28, 47, 99, 100, 153 и 154.

⁽⁶⁾ За кадмий и неговите съединения (№ 6) стойностите на СКОС варират в зависимост от твърдостта на водата, определена в пет класа (клас 1: < 40 mg CaCO₃/l, клас 2: от 40 до < 50 mg CaCO₃/l, клас 3: от 50 до < 100 mg CaCO₃/l, клас 4: 100 до < 200 mg CaCO₃/l, клас 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Това вещество не е приоритетно, а е един от другите замърсители, за които СКОС са идентични с предвидените в законодателството, прилагано преди 13 януари 2009 г.

⁽⁸⁾ За тази група вещества не е предвиден индикативен показател. Индикативният/ите показател/и трябва да бъде/бъдат определен/и чрез аналитичния метод.

⁽⁹⁾ Общо ДДТ включва сбора от изомери 1,1,1-трихлор-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 50-29-3; ЕС номер 200-024-3); 1,1,1-трихлор-2 (o-хлорофенил)-2-(p-хлорофенил) етан (CAS номер 789-02-6; ЕС номер 212-332-5); 1,1-дихлор-2,2 bis (p-хлорофенил) етилен (CAS номер 72-55-9; ЕС номер 200-784-6); и 1,1-дихлор-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 72-54-8; ЕС номер 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Наличната информация е недостатъчна за определяне на МДК—СКОС за тези вещества.

⁽¹¹⁾ За групата приоритетни вещества от полиароматни въглеводороди (ПАН) (№ 28) СКОС за биотата и съответните средни годишни стойности (СГС—СКОС) за водата се отнасят за концентрацията на бензо[а]пирен, на чиято токсичност се базира. Бензо[а]пиренът може да се смята за маркер за другите ПАН, тъй като само бензо[а]пиренът се нуждае от мониторинг за сравнение със СКОС за биота или съответните СГС—СКОС за водата.

⁽¹²⁾ Освен ако изрично не е посочено друго, СКОС за биота се отнасят за рибата. Може да се извършва мониторинг на алтернативен таксон от биотата или на друга матрица, стига прилаганият СКОС да предоставя равностойно ниво на защита. При веществата, обозначени с № 15 (флуорантен) и № 28 (полиароматни въглеводороди (ПАН)), СКОС за биотата се отнасят за ракообразни и мекотели. За нуждите на оценката на химичното състояние не е целесъобразно да се извършва мониторинг на съдържанието на флуорантен и полиароматни въглеводороди в рибата. За веществото, обозначено с № 37 (диоксини и диоксиноподобни съединения) СКОС за биота се отнасят за риба, ракообразни и мекотели; в съответствие с раздел 5.3 от приложението към Регламент (ЕС) № 1259/2011 от 2 декември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1881/2006 по отношение на максимално допустимите количества диоксини, диоксиноподобни PCB и недидоксиноподобни PCB в храни (ОВ L 320, 3.12.2011 г., стр. 18).

⁽¹³⁾ Тези СКОС се отнасят до бионалични концентрации на веществата.

⁽¹⁴⁾ PCDD: полихлорирани дибензо-р-диоксини; PCDF: полихлорирани дибензофурани; PCB—DL: диоксиноподобни полихлорирани бифенили; TEQ: токсични еквиваленти в съответствие с коефициентите на токсична еквивалентност от 2005 г. на Световната здравна организация.

▼ B

ЧАСТ Б: ПРИЛАГАНЕ НА СКОС, УСТАНОВЕНИ В ЧАСТ А

- Колони 4 и 5 от таблицата: за всяко дадено повърхностно водно тяло прилагане на СГС—СКОС означава, че за всеки представителен пункт за мониторинг в рамките на водното тяло средноаритметичната стойност на концентрациите, измерени през различни периоди на годината, не превишава стойността, установена в стандарта.

Изчисляването на средноаритметичната стойност, използваният аналитичен метод и, когато не съществува подходящ аналитичен метод, който да отговаря на минималните критерии за резултати, методът за прилагане на СКОС трябва да са в съответствие с актове за прилагане за приемане на технически спецификации за химически мониторинг и качество на аналитичните резултати в съответствие с Директива 2000/60/ЕО.

▼ M1

- Колони 6 и 7 от таблицата: За всяко определено повърхностно водно тяло прилагането на МДК—СКОС означава, че измерената концентрация в който и да било представителен пункт за мониторинг в границите на водното тяло не надвишава стандарта.

▼ M1

В съответствие с раздел 1.3.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО обаче, държавите-членки могат да въведат статистически методи, като например изчисляване на персентила, за да осигурят приемливо ниво на надеждност и точност при определяне на съответствието с МДК-СКОС. Ако държавите-членки направят това, тези статистически методи трябва да отговарят на подробни правила, установени в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 9, параграф 2 от настоящата директива.

3. СКОС за водите, установени в настоящото приложение, се изразяват като общи концентрации в цялата водна проба.

Чрез дерогация от първа алинея, в случаите на кадмий, олово, живак и никел (наричани по-долу „метали“) СКОС за водите се отнасят за концентрацията на разтворените вещества, т.е. разтворената фаза на водната проба, получена чрез филтриране през филтър с диаметър на порите 0,45 µm или чрез всяка друга еквивалентна предварителна обработка, или, когато специално е посочено — на бионаличната концентрация.

При оценка на резултатите от мониторинга спрямо съответните СКОС държавите-членки могат да вземат предвид:

- а) естествените фонове концентрации на металите и техните съединения, ако тези концентрации пречат за постигането на съответствие със стойностите на съответните СКОС;
- б) твърдостта, рН, разтворения органичен въглерод или други параметри за качество на водата, които оказват влияние върху бионаличността на металите, при което бионаличните концентрации се определят с помощта на подходящо моделиране.